

5 i fastan

Psalmer: 28, Ps 103, 32:4-7, 37, 387, 45

Texter: 4 Mos 21:4-9, 1 Joh 1:8-2:2, Joh 3:11-21

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Himmelse Fader, du har gett oss en obeskrivligt stor gåva, din enfödde Son som Frälsare och det eviga livet. Hjälp oss att leva så att det märks att vi blivit födda på nytt till andligt liv, så som med Johannes döparens åhörare. Amen.

Idag ska vi höra Jesus undervisa om de himmelska tingen. Han hade bara en åhörare, rådsherren Nikodemus, men vad han sa är sparat åt oss.

Johannes döparen hade varit verksam i området kring Jordan och förkunnat omvändelsens dop till syndernas förlåtelse. Det var katekesundervisning om omvändelse från synden, tron och dopet som renar från all synd. Och vi hör om kraften i förkunnelsen och dopet. Folk omvände sig från synden till ett nytt liv som Guds älskade barn, de frågade: vad ska vi göra. Även tullindrivare och soldater omvände sig och frågade samma sak. Jesus var också verksam i området kring Jordan. Också Jesus och lärjungarna var verksamma en tid i området och döpte. Jesus och Johannes kunde vittna om samma sak. De hade sett kraften i katekesundervisningen och dopet, och kunde vittna om hur den helige Ande verkade pånyttfödelsen hos syndare, och ett nytt liv.

Men folk som fariseerna och rådsherrarna hade inte trott deras vittnesbörd. Jesus hade utvecklat undervisningen om dopet för rådsherren Nikodemus. Det var en undervisning som inte stämde med hans förutfattade meningar. Men nu hade i alla fall hans ifrågasättande ”hur kan det ske” tystnat. Han som skulle vara Israels lärare hade tystnat för att lyssna. Och Jesus gick vidare och uppenbarade hela evangeliets härlighet för honom (fast han inte hade så höga förväntningar på att bli trodd). Nu fick Nikodemus höra något han aldrig hört förut.

Jesus började undervisa honom om de himmelska tingen. Man kan säga att förkunnelsen av omvändelsens dop till syndernas förlåtelse var den sida av myntet som kunde ses och som både Johannes döparen och Jesus vittnat om. Men de himmelska tingen kunde bara Jesus vittna om. Det är:

- att Människosonen är sänd från himlen,
- Guds eviga rådslut för människornas frälsning och Guds kärlek som var orsak till hans frälsningsplan,

- att den helige Ande blev sänd för att väcka den frälsande tron.

Allt detta hade Johannes döparen fått uppenbart för sig men Jesus hade förstahandsinformation. Det heter i Johannes första kapitel: *Ingen har någonsin sett Gud. Den Enfödde, som själv är Gud och i Faderns famn, han har gjort honom känd.*

Kan en vanlig människa vittna på ett trovärdig sätt om de himmelska tingena? Knappast. Det förutsätter att han först stigit upp till himlen och tagit rätt på vad Gud planerat göra med den fallna världen och även lyckats utgrunda varför Gud planerar och gör som han gör. Det förutsätter att han sedan lyckas återvända välbehållen till jorden med all denna information. Ja, ni hör. Det finns ingen som klarar något sådant. Det är inte ens att tänka på.

Men Jesus, Guds Son som blivit människa, som iklätt sig en tjänares dräkt och som satt framför Nikodemus, en man som han kunde ta på med sina händer, han var först i himlen – ja, han är i Faderns famn. Jesus kan vittna med auktoritet och absolut trovärdighet om de himmelska tingena. Han har förstahandsinformation om Faderns sinne, hjärta och planer för alla världens människor. Ja, som vi redan hört från första kapitlet: han är den ende som kan göra, och har gjort, Fadern känd för oss.

Då är bakgrunden klar. Nu vände Jesus Nikodemus uppmärksamhet till frälsningen som skulle förverkligas av Människosonen. Jesus illustrerar det med en förebild i gamla testamente: *så som Mose upphöjde ormen i öknen måste Människosonen bli upphöjd, för att var och en som tror på honom ska ha evigt liv.* Gud hade i sin brinnande vrede sänt giftormar in i israeliternas läger som straff för deras synd och klagan. Folket bekände sin synd och bad att Mose skulle be för dem. Som bönesvar fick Mose befallning att göra en kopparorm och sätta upp den på en påle. Var och en som blivit biten skulle se upp till den och få leva. Han blev frälst från Guds vredes straff. Det var förebilden som illustrerar frälsningen genom Människosonen

*Så som Mose upphöjde ormen i öknen måste Människosonen bli upphöjd, syftar på Jesus korsfästelse. Jesus förutsätter detsamma i klara ord för lärjungarna: "Människosonen **måste** lida mycket och bli förkastad av de äldste och överstepräster och de skrifflärda. Han **måste** bli dödad, och på tredje dagen uppväckt igen."* Guds kärlek låg bakom detta gudomliga *måste*. Guds kärlek kom inte till ro förrän Fadern offrat sin Son, och Sonen offrat sig själv för världen – en mänsklighet som inte förtjänat annat än att dö under Guds brinnande vrede. Att i tro se upp till den Korsfäste är den enda räddningen undan en säker död, så som Jesus säger: *för att var och en som tror på honom ska ha evigt liv.*

Jesus undervisade sen om vad som ligger bakom den underbara frälsningen Människosonen fullbordar på korset. Jesus vittnade om något som bara han kan vittna

om, för han är i Faderns famn: *Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv.* Denna sanning om Guds kärlek ger evangeliet kraft att smälta hårda hjärtan, så som den klara solen som smälter det frusna. Paulus vittnar om det, han som var en förföljare av församlingen: *För när tiden var inne, medan vi ännu var maktlösa, dog Kristus i de ogudaktigas ställe. Knappast vill någon dö ens för en rättfärdig – jo, kanske vågar någon dö för den som är god. Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare.*

Gud utgav sin enfödde Son för oss. Guds enfödde Son är Guds stora gåva till oss fattiga tiggare. Lika stor som gåvan, är syftet med Guds kärleksgåva: *för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv.* ”Var och en” innefattar var och en av oss, ja, var och en av denna världens människor. Tänk på kopparormen i öknen. Alla som fått det dödliga hugget och i tro såg upp till kopparormen fick leva. De blev frälsta undan Guds brinnande vredes straff.

Att gå förlorad är det onödiggaste som finns. Otro är att slösa bort den dyrbaraste skatt man kan tänka sig: frälsningen som Guds i sin kärlek berett för hela världen genom att utge sin enfödde Son för oss. Också med sin varning för att gå förlorad bevisar Jesus sin kärlek. Han återspeglar Faderns kärlek. Han vill inte att någon enda i hela världen ska gå förlorad. Hans vilja är att alla ska tro på honom och ta emot det eviga livets gåva. Amen.

Låt oss be!

Vi tackar dig, himmelske Fader, för din obegripliga kärlek som berett oss frälsning genom din Sons, Jesu Kristi, död på korset. Vi tackar dig för hans ärorika uppståndelse som bevisar att han verkligen är Guds Son och har kommit med ljus och liv till en syndfull värld. Vi tackar dig för att du sänder den helige Ande i Jesu namn för att föra oss till tro och ge oss del i det liv som inte dör. Ge oss kraft att vittna om allt Jesus lärt oss, så att tro väcks även där tron är osannolik som med rådsherren Nikodemus. Amen.